

कामालिका f. ein berauschendes Getränk H¹.n. 63.

कामालु m. N. eines Baumes, *Bauhinia variegata* (रक्तकाञ्चन), ÇAB-
DAK. im ÇKDr.

कामावचर (काम + अवच^०) m. pl. eine best. Klasse von Göttern bei
den Buddhisten (sich im Begehren bewegend) BURN. Intr. 79, N. 3. 604.
Lot. de la b. I. 353. LALIT. 38. u. s. w. VJUTP. 160.

कामावतार (काम + अव^०) m. N. eines Metrums (4 Mal — — — —) Co-
LEBR. Misc. Ess. II, 159 (I, 10).

कामावसायिन् (काम + अव^०) adj. = कामान्स्वेच्छया अवसाययितुं शी-
लमस्य S¹IRAS. zu AK. im ÇKDr. Davon nom. abstr. कामावसायिता = स-
त्यसंकल्पता nach derselben Aut. Eine der acht übernatürlichen Kräfte
Çiva's ÇABDAR. und angeblich auch AK. ÇKDr. = कामावसायिव n.
angeblich nach H. ÇKDr. H. 202 wird aber पुत्रकामावसायिव gelesen,
welches ohne Zweifel zu übersetzen ist: die Fähigkeit nach Belieben
seinen Wohnsitz aufzuschlagen; der Schol. wie oben = सत्यसंकल्पता
die Richtung der Gedanken auf Wahrheit.

कामाशनं (काम + अशन^०) n. Essen nach Lust, unbeschränkter Genuss
ÇAT. Br. 6, 2, 3, 39.

कामाश्रम (काम + आश्रम^०) m. die Einsiedelei des Liebesgottes R. 1, 25,
17. कामाश्रमपद n. dass. 21.

कामि (von काम्) 1) m. Wollüstling. — 2) f. ein Bein. der Rati, der
Gemahlin des Liebesgottes MED. m. 6.

कामिक (von काम) 1) adj. a) worauf das Verlangen gerichtet ist: दे-
वतास्तस्य तुष्यति कामिकं चापि सिध्यति MBH. 13, 6025. — b) der ein-
nes Wunsches theilhaftig geworden ist: सर्वे स्युः सर्वकामिकाः MBH. 3,
13860. — c) am Ende eines comp. mit dem Verlangen nach — in Ver-
bindung stehend: तत इष्टिं चकार्षिस्तस्य वै पुत्रकामिकीम् MBH. 13,
1969. — 2) m. ein best. Wasservogel (कार्पाडव) ÇABDAR. im ÇKDr. —
3) f. आ ein mystischer Name für den Buchstaben त Ind. St. 2, 316. का-
मिकापञ्चम (der 5te in der dentalen Reihe) = न ebend.

कामिता (von कामिन्) f. der Zustand des Liebenden, Verliebten RAGH.
9, 57. पलितेष्वपि दृष्टेषु पुंसः का नाम कामिता HIT. I, 104.

कामिन् (von 2. काम्) 1) adj. begierig, verlangend; liebend; subst. ein
Verliebter, Liebhaber TRIK. 3, 3, 234. H. an. 2, 260. MED. n. 49. कामी हि
वीरः सदेमस्य पीतिम् RV. 2, 14, 1. 5, 53, 16. 61, 7, 7, 39, 3. विश्वे शुषत का-
मिनः 6, 16, 8. कामानवाप्नुयात्कामी MBH. 13, 7060. सर्वकामिन् ÇĀNKH. ÇR.
16, 1, 19. स्वर्गकामिणी P. 8, 4, 13. Sch. यथा मां कामिन्यसे AV. 2, 30, 1.
2. 6, 8, 1. 3, 8, 4. स बभूव ततः कामी तया सार्धमकामया er pflegte mit ihr
der Liebe MBH. 1, 4185. अथ वा नैव कृतव्या दक्षतां कामिना सह 4, 798.
R. 3, 79, 17. 4, 30, 6. ÇĀK. 35. 16, 12. VIKR. 23. MEGH. 72. RT. 1, 3. DHŪR-
TAS. 90, 15. कामिजनसार्थ ÇĀK. 32, 6. कामिनी AK. 2, 6, 1, 3. M. 8, 112. HA-
RIY. 9224. R. 3, 23, 20. 5, 13, 13. 14. PAÑKĀT. I, 153. II, 173. RAGH. 9, 69.
MEGH. 64, 68. RT. 1, 28. ÇAUT. 6. ein furchtsames Weib MED. Weib überh.
RĀGĀN. im ÇKDr. — 2) m. a) N. verschied. Vögel: α) *Anas Casaca* (च-
क्रवाक). — β) *Taube* H. an. MED. — γ) *Ardea sibirica* H. f. 193. — δ)
Sperling ÇABDAR. im ÇKDr. — b) ein Bein. Çiva's ÇIV. — Die Bed.
Mond im ÇKDr. und bei WILS. beruht auf einer falschen Lesart (चन्द्र
st. चक्र) im TRIK., welche in den Corrigg. berichtigt wird. — 3) f. का-

मिनी a) eine Verliebte u. s. w. s. u. 1. — b) *Schmarotzerpflanze* AK. 3,
4, 115. MED. — c) eine Art *Curcuma* (दारुहरिद्रा). — d) ein berau-
schendes Getränk RĀGĀN. im ÇKDr. — Vgl. कामकामिन्.

कामिनीकात्त (का^० + कात्त) N. eines Metrums (4 Mal — — — —) Co-
LEBR. Misc. Ess. II, 159 (I, 10).

कामिनीश (कामिनी + ईश) m. N. einer Pflanze, *Hyperanthera Mo-
ringa* Vahl. (शोभाञ्जन), ÇABDAR. im ÇKDr.

कामीन m. N. einer Pflanze, *Areca triandra* Roxb., TRIK. 2, 4, 41. का-
मील ÇKDr. und WILS.

कामुक (von 2. काम्) 1) adj. verlangend, begehrend; liebend; subst. ein
Liebender, Liebhaber, Verliebter P. 3, 2, 154. VOP. 26, 146. AK. 3, 1, 32.
H. 434. an. 3, 19. MED. k. 63. f. आ und ई (dieses nur in der Bed. geil)
P. 4, 1, 42 (vgl. dagegen VOP. 4, 26). AK. 2, 6, 1, 9. H. 527. राज्यकामुक
BHĀG. P. 9, 23, 17. राज्यकामुका R. 2, 74, 7. 97, 26. कामुका एनं स्त्रियो भ-
वति य एवं वेद TS. 6, 1, 6, 6. बोधयिता शुभैर्वाक्यैः कामिनीमिव कामुकः R.
5, 16, 42. RAGH. 19, 33. RT. 6, 8. KATHIS. 12, 99. VER. 11, 8. SĪH. D. 20, 1.
दास्याः कामुकः P. 2, 3, 69, VĀRT. VOP. 5, 27. Am Ende eines adj. comp.
f. आः वक्षितानेककामुका die viele Liebhaber angeführt hat KATHIS. 12,
190. Davon nom. abstr. कामुकत्व n. MEGH. 25. Vgl. इन्द्रमत्कामुक. — 2)
m. a) *Sperling* RĀGĀN. im ÇKDr. — b) N. zweier Pflanzen: α) *Jonesia*
Asoka (अशोक) Roxb. — β) *Gaertnera racemosa* H. an. MED. — Die
Bed. Bogen bei WILS. beruht offenbar auf einer Verwechselung mit
कामुक.

कामुककात्ता (का^० + का^०) f. *Gaertnera racemosa* RĀGĀN. im ÇKDr.
— Vgl. कामुक.

कामुकायनं patron. von कामुक gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. Name eines
Lehrers ĠAIM. 11, 1, 51.

कामेश्वर (काम + ईश्वर) m. Bein. des Kubera TAITT. ĀR. 1, 31, 1.

कामोदक (काम + उदक) n. eine beliebige —, nicht unbedingt zu lei-
stende Wasserspende PĀB. GRBJ. 3, 10. JĀGĀN. 3, 4.

कामोदा f. eine best. Rāgini ÇABDAR. im ÇKDr.

काम्पिल m. N. pr. einer Gegend (s. काम्पिल्य) ÇABDAR. im ÇKDr.
काम्पिली f. N. der Hauptstadt WILS.

काम्पिल्य ÇĀNT. 3, 16. 1) N. pr. einer Stadt der Pāṇkāla: काम्पिल्यं
च पुरातनम् MBH. 1, 5512. 12, 5137. BENF. Chr. 52, 14. 59, 14. पुरा का-
म्पिल्याम् R. 1, 34, 46. काम्पिल्यविषय KATHIS. 25, 23. VP. 452. 454. N. 49.
LIA. I, 602. II, 604. N. 7. प्राग्दर्शार्णात्प्रत्यक्काम्पिल्यात् PRAVARĀDHJ. in
Verz. d. B. H. 54, 9. Nach ÇABDAR. im ÇKDr. ist das m. N. pr. einer
Gegend. — 2) m. N. pr. eines der 5 Söhne von Harjaçva oder Bhar-
mjaçva, welche den Collectiv-Namen Pāṇkāla führen, VP. 454. BHĀG.
P. 9, 24, 32. — 3) m. N. einer Pflanze (vgl. काम्पिल und काम्पील) BHAR.
zu AK. 2, 1, 5, 12. ÇKDr.

काम्पिल्य m. N. einer Pflanze, = काम्पिल AK. 2, 4, 5, 12. Nach WILS.
auch = काम्पिल्य 1.

काम्पिल्यक 1) n. ein best. Arzneistoff SUÇR. 1, 168, 11. — 2) f. का-
म्पिलिका = काम्पिल HIT. 133.

काम्पील m. = काम्पिल ÇABDAR. im ÇKDr. काम्पीलशाखा KAUC. 80.
पलाश 76. पुट 28, 16. शकल 27, 37. — Davon ein gleichlaut. adj. von